

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXX. An Christus meruerit eße Caput Ecclesiæ, & Iudex vniuersorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

imperiū, quod à Patre Christus accepit, & sub id tempus Deus caput Christi esse desinet.

AUTOR. Horribile; quot hæresibus quamque immanibus illa blasphemiiis scæcant! Ut ad crisin & examen vocare singula non sit operæ. Suate se monstrositate confodiunt, Solum ego pauca reponam orthodoxa.

Dextera Dei. 1. Dicitur *Beatitudo*, iuxta Plal. 15. *Declarationes in dextera tua usque in finem.* Hic sedet, id est, habitat, ait Aug. l. 1. de Symb. c. 4. 2. Dicitur & *Iudicari Potestas* qua Patri conregnât Christus venturus iudicare. Vide *S. Th.* 3. q. 58. 3. Dicitur & *Gloria Diuinitatis*. Quæ tria Christo conueniunt quæ Deo Homini trifariam: Quæ Deo; in *AEQUALITATE PATRIS*: Quæ Homini; in *BEATITATE* præ cunctis creaturis: Quæ Christo, vni Personæ in duabus naturis; in *AEQUALITATE HONORIS*; quatenus Filius Dei cum assumpta natura sit eodem venerandus honore, non duplici. Atque tribus his modis sedere ad dexteram Patris, proprium solius est Christi. Hebr. 2. *Ad quem enim Angelorum dixit aliquando; Sede à dexteris meis?* Hoc est darè Deo, quæ Dei; Homini, quæ hominis sunt; Christo, quæ Christi.

Deificatores autem Humanitatis in Christo refutaui supra *quest. 27.* Seruatâ igitur trimembri distinctione diuina, facilè fuerit enarrata hæreticorum fabulamenta dissilare. Cæterum plura in meo *Antichristo*. p. 1. q. 19.

Q V Æ S T I O LXX.

An Christus meruerit esse Caput Ecclesie, & Index vniuersorum?

LUTHERO-CALVINISTAS Christum dicere secleratorum sceleratissimum pec-

catorem, liquet supra *q. 17.* Inique ipso humanæ redemptionis opere pluribus obnoxium culpæ succubuisse, *quest. 2.* Inprimis verò graues Animæ ipsius defectus eidem int' ueniss', *quest. 44.* Adeoque funditus etiam desperat', *quest. 46.* cum fidei perditæ iactura, *quest. 47.* Ac pro merito pœnas iustas inferorum expendiss': *quest. 50. 51. 52. 58.* Hisque de causis nihil sibi quicquam commemiss', *quest. 59.*

Hæc, inquam, Luthero-caluinistas affirmata iactare locis adlegatis, fecimus manifestum. Quare quæstionem præsentem ab iisdem non nisi cum sibilis ac fannis excipi, nemini mirandum accidet.

1. CALVINVS, vt inimicorum Christi facile inimicissimus est; ita & sublannatorum eius maledicentissimus, nefandissimeque blasphemus, sic ait Instit. l. 2. c. 17. §. 6. Et in Phil. 2. v. 9. *Qui Christum per merita consecutum autumant, 1. Vt Iudex sit mundi, 2. Caput Angelorum, 3. Et Summum obtineat Imperium; Temerarij sunt.*

SVADET istis. 1. *Quid opus fuit descendere unicum Filium Dei, ut sibi acquireret aliquid noui?* 2. *Quia pro nobis laborauit vsque ad mortem.* Rom. 8. *Pro nobis tradidit illum.* Isa. 9. *Natus est nobis.* Ioan. 17. *Pro eis ego sanctifico me.* 3. *Quia frigeret illa commendatio amoris.* Rom. 5. *Quod Christus pro inimicis mortem subierit.* 4. *Quibus meritis assequi potuit Homo, ut esset Iudex, Caputque omnis creaturæ, & resideret in eo Maiestas illa, cuius millestimam partem nec Angeli attingunt?*

AUTOR. RESPONDEO AD I. Qui descendit Deus sibi mereri habuit nihil: at qui incarnatus Homo factus est, ei ante resurrectionem multa defuerūt. Nam & gloria corporis non sequitur absolute ad gl'oriam animæ sed ad congruentiam meritorum; quia acquiritur per actus animæ exercitos in corpore.

AD II. *Pro nobis quidem, sed non Tantum.* A. D.

AD III. Charitas eius passu nil impedit meritum proprium Corpori Christi accrescens. Nec sui omnino fuit oblitus Christus, ut ait Calvinus: alioquin non orasset, Ioan. 17. *Clarifica me Pater claritate, quam habui apud te.*

AD IV. Christus, ait August. libr. de predest. c. 15. non meruit sibi Unionem hypostaticam; nec ut in eo resideret ea Maiestas: meruit tamen esse Iudex & Caput omnium; quod minus est, quam Reconciliatio mundi; atqui hanc mereri potuit: ergo magis & illa. Vnde si, qui id credunt ac asserunt, *temerarii sunt*; omnino tenerarius erit Christus, Spiritus Sanctus, temerarii Euangelistæ, omnique S. Patrum Antiquitas, & Ecclesia Dei. Vide in meo *Antichristo part. 1. quest. 19, & 20.*

I. IUDICIARIA POTESTAS est propria Christi. Quæ enim ad hanc tria requiruntur, in sunt Christo perfectissime: ut Potestas coercendi subditos; Zelus iustitiæ; & Sapientia. *D. Tho. 3. quest. 59. a. 1.*

Et verò Christi est, ut quæ Homo in homines iudicium exerceat. 1. Obafinitatem; Vnde Heb. 4. *Non habemus Pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris, tentatum per omnia. &c. Adeamus ergo cum fiducia ad Thronum gratiæ eius.* 2. Corpora mortuorum Deus suscitabit per Filium ad iudicium, quæ Hominem; animas per eundem, quæ Deum, reddet corporibus: ideo & eorundem Iudex erit. 3. Quia, ait August. serm. 64. de Verb. Dom. *Rectum erat, ut iudicandi viderent Dominum Iudicem; in forma serui; boni & mali: in forma Dei, soli boni.*

Ea igitur Potestas conuenit Christo, Tum ob Diuinam personam, ob Capitis dignitatem, & Gratia plenitudinem; Tum verò etiam ex merito. Vnde August. ibidem. *Sedebit Iudex, qui stetit sub Iudice: damnabit verò reos, qui falso factus est reus.* Liquet de Iudice: Porro de Capite.

II. CAPUT ECCLESIAE est Christus. 1. Ob ordinem; quo, quanto est altior in gratia, tanto & propinquior Deo. Quæ causa etiam, Rom. 8. *Qui præsciuit, hos & prædestinauit conformes fieri imaginis Filij sui: ut sit ipse Primogenitus in multis fratribus.* 2. Ob perfectionem gratiarum plenam. 3. Ob virtutem infundendi gratiam in membra influentem. Cùm autem Humanitas tota Christi influat in animas & corpora, idcirco utrorumque Caput est: Et hoc inter vniuersum genus humanum. Quia 1. Tim. 4. *Est Saluator omnium hominum, maxime infidelium.* 1. Ioan. 2. *Ipse est propitiatio pro peccatis nostris. &c. Sed etiam pro totius mundi.* Vide *D. Thom. 3. quest. 8.*

ANGELORVM verò Caput est Christus quia illi vnum Corpus mysticum sunt cum militante Ecclesia. Vtrorumque autem vnus solus Christus vnicum propriumque Caput est, ut præter eum alius esse nequeat. De summo Christi Dominio actum alibi; ageturque loco proprio.

II. CALVINVS de Iudice Laciniæ affluens dicit in Luc. c. 24. v. 39. *Plagis adone eum Confossum imaginari, cum adueniet mundi Iudex, stultum & anile est delirium.*

AUTOR. I. Derestantur hunc turpissimum Caluini errorem eiusdem discipuli, ut Cōradus Pelicanus in *Ioan. 5. 20.*

Ro-

Rodolphus Gualtherus fol. 175. in Ioan. Ministri ambo Tigurini.

2. Ven. Beda in Lucam Comment. c. 97. *Vulnerum cicatrices non seruauit, quod sanare non posset; sed ut perpetuè triumphum victoriae suae circumferret.*

3. S. August. putat eas non hiasse rupta carne; sed ut signa mansisse. At melior, communiorque sententia est contraria: ut in quarum hiatus intulerit digitos S. Thomas. Ioan. 20. Vide meum *Nucleum concionum Dom. in Albis part. 4. & 5.*

4. De S. Martyrum plagis ita S. Aug. lib. 22. Ciuit. c. 20. *Fortasse videbimus, Non enim deformitas in eis, sed dignitas erit; & quaedam, quamuis in corpore, non corporis, sed virtutis pulchritudo fulgebit. &c. Non sunt appellanda corporis vitia sed Virtutis indicia.* Hinc per maius aestima de Christo. &c.

III. CALVINUS alteram annectit notam: sed suam. Quod Apostolos & sanctos fore cum Christo Iudices asseramus; ac ob eam in cæteris, causam ipsos *δὲ ἁγίων* adoremus; hoc ei bilem in nasum ciet, ut in Ioan. cap. 8. v. 53. dicat: *Illustrauit Deus nomen suum per Apostolos & Martyres: Papiſta idola ex eis sibi confingunt, quæ DEI locum occupent. &c. Quantulum enim restat Deo, vel Christo; sibi habeant Sancti, quod illis prodige largiuntur Papiſta? Proinde sciendum est, confundi totū regni Dei ordinem, nisi longè infra Christum, succedant Apostoli & quicquid est Sanctorum; ut solus Ipse emineat. &c. Dupliciter peccant: Quod in doctrina Sanctos preferunt Christo: Deinde, quod illos vestiente Christi spoliis, eum propriè sua virtute exinaniant.*

Sed singulatim de iudicario Sanctorum honore dissentiant hæretici, apud Maldonatum in Ioan. c. 8. v. 53. 1. Fore Iudices Apostolos; non per Comparisonem; sicut Niniuitæ & Regina Austri: sed uti latæ sen-

tentiæ præcones. Deinde, non ut Iudices, sed ut Consiliarios & Assessores.

AUTOR. I. Calvinus declamatorum agit, non Doctorem: quin Calumniatorem; mentiens honore Christum spoliari, ac Sanctos præ ipso coornari. &c. 2. Cæteri nugatores sunt: Quasi verò sit Consiliariis opus Christo. Vide in meo *Nucleo Concionum de Iudicio, Conc. 4. par. 3. Et D. Tho. &c.*

QVÆSTIO LXXI.

*Quale Iudicium Christus exercebit
Luthero caluinistis?*

Diligenter congescit accuratè doctus Quir. Cnoglerus, quæ huc facere videntur. Reddam ex ipso; non tam ut refutem, quam ut ad proprium referuata locum reiciam: censeam tamen tribus.

1. LUTHERANI, Ubiquitarii, apud B. zã in respon. sua ad Acta Mom. Belg. Colloq. tal s ex Bergenſi lupa dederunt abortus. *Ad iudicium Christus non reuertetur; Nec enim potest ex loco in locum reuerſi, qui omnem locum occupat. Vel si reuertetur, non reuertetur verè, sed apparenter tantum, hoc est, ex inuisibili euadet visibili.*

2. LUTHERVS l. de Conciliis p. 2. iudicii assessores ex orco euocatos assignat Christo dicens: *Eutyches & Nestorius (Archihæretici) Ss. Cyrillum & Leonem condemnabunt.*

DE INIVSTO CHRISTI IUDICIO, I. Lutherus in libr. de seruo arbit. contra Erasimum. *Indignos coronabit, indignos puniet: immortos saluabit, immortos damnabit.*

2. BRENTIUS in explic. Cateches. Witenb. anni 1552. pag. 214. 215. *Iudicij sententiam non pronuntiabit secundum Decalogum.*

3. Causam sibi promere videntur Ministri Lubecenses, Hamburgenses, Lunæburg; & Magdeburgenses in responso ad literas Illyrici & Galli: *Omnes enim qui circa Moysen, id est, Decem præcepta versantur, ad diabolum pertinent. Addunt Antinomi apud Confessores Mansfeldenses fol. 91. 92. *Leges stant, Christum perire oportet.**

4. Symbolam adiiicit suam Nicolaus Amsdorfius istam: *Nec secundum merita iudicabit, (scilicet quicquid ipse dicat Matth. 26.) Sed secundum Fidem. Nam bona opera perniciosa erunt ad salutem.*